

Inspreekpunten Humanities Campus Leiden

Raadscommissie Stedelijke Ontwikkeling, 12 september 2019

Geachte Raadsleden,

Mijn naam is Paul de Beurs, bewoner op de Doelengracht, recht tegenover het Doelencomplex. Ik ben psychiater/psychotherapeut, niet praktiserend meer, alumnus van onze prachtige Universiteit en ruim 20 jaar mediator binnen de zorg en de politie. Mede vanuit deze laatste functie richt ik mij dringend tot u.

Bij het oplossen van een meningsverschil gaat het om zowel erkenning van de emoties als de feiten van álle betrokkenen. De emoties van mijn overburen heeft u al van de vorige insprekers gehoord en vanuit mijn psychiater-vak kan ik u zeggen dat er onder vele van onze dierbare overburen langdurige en ernstige stressreacties zijn. Dit komt door het ontbreken van erkenning, een echt perspectief en gevoel van alleen maar lastig gezien te worden ten opzichte van de uitsluitend goedwillende en zeer machtige speler, de Universiteit. Men zoekt dus wanhopig steun bij u! Ik vraag u daar oprechte erkenning voor.

Naast deze emoties zijn er daadwerkelijke feiten:

- 1) Leiden heeft het hoogste percentage studenten aan de Universiteit ten opzichte van het aantal bewoners namelijk 20%. In Utrecht en Nijmegen is dat bijvoorbeeld maar 10%.
- 2) Hierbij komen nog eens de ruim 10.000 studenten aan onze Hoge School (jaarverslag 2018) en dat maakt het totaal in Leiden ruim 35.000 studenten op een bewoners aantal van 125.000.
- 3) De binnenstad van Leiden telt 24.000 bewoners en door de vele mooie voorzieningen van de Universiteit in de binnenstad is het duidelijk dat de vele studenten een heel groot deel uitmaken van het dagelijks leven in de binnenstad. Dit is op zich niet erg maar stelt wel vragen bij de wens tot alsmaar groei van de Universiteit in het hárt van de stad.
- 4) Bij het Stedenbouwkundig Plan voor het Doelencomplex wordt uitgegaan van een verdere groei van 12,5 % van het aantal Humanities studenten terwijl het overheidsbeleid is om meer de Bèta vakken te laten groeien, ook met verschuiven van geldstromen richting deze studies. Tegen de Universiteit zou ik willen zeggen: "bezint u opnieuw eer gij begint"!
- 5) Feit is dat er goede alternatieve plannen zijn voor zowel deze 'gewenste' groei áls behoud van de huidige huizen. In mediation heet dit een 'dubbel win' scenario en ik vraag u dringend hier nog naar te kijken.
- 6) Feit is dat de huidige huizen nog zeker 25 tot 30 jaar mee kunnen en daarna kan altijd nog een zo drastisch ingreep genomen worden betreffende het Doelencomplex.

Tot slot: De weerstand tegen de plannen is echt veel groter en breder dan de Universiteit denkt en hoopt. Ook (buitenlandse) studenten en zelfs medewerkers van de Universiteit begrijpen niet dat de huizen van gewone burgers moeten wijken voor o.a. universitair gebonden woonruimten, laat staan de diverse media. Het valt gewoonweg niet goed uit te leggen. Vanuit mijn ervaring bij grote conflicten maak ik mij oprecht zorgen over het vervolg. Als doorzettingsmacht gebruikt gaat worden gaan we een trede verder op de escalatieladder met, en dat is mijn grote zorg, uiteindelijk ernstige imagoschade voor onze Universiteit en zelfs de Gemeente Leiden.

Geachte raadsleden, laat het geen prestigestrijd worden van de Universiteit en het College, dien echt alle belangen, denk humaan en oprecht 'beter ten halve gekeerd dan ten hele gedwaald'.

Ik dank u voor uw aandacht.